

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 3, БРОЙ 13, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

февруари 2013

Цена 1 лев

На прицел: Константин Пенчев омбудсман на Република България

Бъдете много горди, когато носите униформата на „Иван Вазов“!

Скъпи читатели, изключително сме щастливи да ви представим интервюто ни с омбудсмана на Република България г-н Константин Пенчев. Знаете, че в тази рубрика ви срещаме с хора, които ние много уважаваме заради техния професионализъм, заради пътя, който са извървели, заради всичко, което са постигнали. Сигурни сме, че с такива примери ще си вдъхваме увереност и сила по нашия път, който предстои да извървим. А пътят на г-н Пенчев за нас е впечатляващ, личността му – бъдеща респект и истинско уважение. Като започнем от Юридическия факултет на Софийския университет и специализация във Франция, преминен през Софийски градски съд, Софийски окръжен съд, адвокатска практика, народен представител, председател на Върховния административен съд – и това е само част от професионалната му кариера. Благодарим му за отзивчивостта и се надяваме да ви бъдем полезни в името на общата битка за права, в името на общата битка срещу бездуховността.

НАШИТЕ ПРИСТРАСТЯ

ГЛЕДНИ ТОЧКИ:

- ✓ Трапезата ни – учебник по химия?! – стр. 9
- ✓ Харесвате ли "One Direction" – стр. 10
- ✓ Спортът е здраве и дух – стр. 8 и 9
- ✓ Имат ли граница мечтите ни, ако живеем в "Предградие" – стр. 8

УЧЕНИК НА ГОДИНАТА 2013-а

Регламент за участие в три етапа, категории и срокове стр. 12

Защо днес е нашето време, ако имаме амбицията да променяме - разговор с Жени Кайзер - бивш журналист в "Дойче веле", пътешественик.

стр. 7

Да се прегърнем!

За любовта и нейните измерения - стр. 5

2д и 2е се прегръщат не само в Деня на прегръдката - 21 януари

Ученическо облекло в нашето училище - как и кога?

стр. 4

Етикети и опаковки
за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

НАПРИЦЕЛ

- Господин Пенчев, кои от функциите и правомощията на Вашата институция засягат нас, учениците?

- Националният омбудсман е и омбудсман на децата, така че вие – учениците, можете да се обръщате към мен винаги, когато са нарушени ваши права или когато прецените, че някой засяга правата на ваш съученик или приятел. Трябва да знаете, че детето е гражданин като всички други и има права като на всяко човешко същество. То просто не може да ги защитава само в пълна степен и затова трябва по-големите да се грижат за спазването им.

Много важно е да знаете, че освен задължения – да слушате родителите си, да си учите уроците и т. н., имате и права. Например никое дете не може да бъде дискриминирано на основа на раса, цвят на кожата, пол, език, религия, етнически или социален произход, имуществено състояние, увреждане. Детето има право на живот, на закрила и грижа, право да бъде отглеждано в семейна среда. Едно от важните права, които има детето, е да изразява своите възгледи свободно по всички въпроси, отнасящи се до него.

Когато някое от тези ваши права е нарушено, можете да се обърнете към националния омбудсман с писмо, изпратено на адрес: 1202 София, ул. „Джордж Вашингтон“ № 22, чрез електронна поща: ombudsman@ombudsman.bg или по телефона: 02/8106955. Ако се притеснявате, че някой може да ви санкционира за това, че ме сезирате, можете да поискате от мен да запазя името ви в тайна.

- Кои са основните документи, които трябва да познаваме, за да знаем своите, на учениците, права? И какво е впечатле-

нието Ви – познават ли ги българските ученици?

- Има два важни документа, в които са регламентирани правата на всички граждани на възраст под 18 години. Международният акт е Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето, а вътрешният документ е Законът за закрила на детето. Не всички ученици са запознати с правата, които са разписани в тези актове, и това е проблем, с който, съвместно с Министерството на образованието, младежта и науката, се опитваме да се справим чрез кампанията „Участвам и променям!“. Много важно е обаче възрастните да познават тези права, за да не допускат нарушаването им.

- По какви въпроси получавате най-често жалби и получавате ли съдействие от институциите, срещу които са отправени?

- Най-много са жалбите срещу доставчиците на парно, ток, вода, мобилните оператори. След тях се нареждат оплакванията, свързани със социални услуги – пенсии, надбавки за деца, хора с увреждания и социално слаби граждани. На трето място са жалбите, свързани с правото на собственост. Обикновено институциите се отнасят много сериозно към препоръките на омбудсмана. Разбира се, има и такива, които не изпълняват предписанията ми и аз ги посочвам като пример за лоша администрация в годишния доклад на институцията, който внасям всяка година в Народното събрание.

- Има ли случай, който да ви е трогнал особено силно?

- Към омбудсмана хората се обръщат не за да се похвалят, че животът им е хубав. Често те подават жалба при мен, след като са останали недоволни от работата на други институции и аз съм тяхната последна надежда. Така че много често усещам болката на тези хора и тяхното отчаяние. Това винаги ме трогва и се опитвам да помогна с каквото мога.

- Получавали ли сте жалби от ученици (родители), свързани с проблеми в училище? От какъв характер са?

- Получавам такива жалби. Например няколко дни, след като се срещнах с учениците от училището в едно хубаво село и си говорихме за правата им, получих жалба от един възпитаник на това училище, който твърдеше, че конкретен учител не преподава уроците си съобразно утвърдената

програма. Тогава направихме проверка и детето се оказа право. След намесата ни преподавателят започна да спазва програмата, а името на ученика запази в тайна от директорката и от преподавателите. Другите жалби, свързани с училища, се отнасят често до недостъпната среда за деца с увреждания.

- Законово възможно ли е разкриване на длъжност „омбудсман“ в българско училище?

- Разкриването на такава длъжност не е регламентирано в закон, но не е и необходимо. Ако имате желание във вашето училище да има ученически омбудсман, можете да го предложите на директора и ако ръководството на училището се съгласи, можете да напишете правила за избор и да определите функциите, правата и задълженията му. Много важно е да убедите учителите си, че омбудсманът ще бъде един много полезен посредник между учениците и ръководството на училището, защото той може да канализира исканията на младите хора и да посредничи при решаването на проблеми. В страната вече има ученически омбудсмани – например в градовете Велико Търново, Елена, Свищов, Ямбол.

- Господин Пенчев, как се променя визията за образованието след години? Какво всъщност остава?

- Ангажимент на държавата е да има дългосрочна визия за развитието на образованието в страната. Моята роля в този процес е да следя при всички реформи, които се правят в тази сфера, да не бъдат нарушени правата на нито един ученик. Знаете, че в момента в Народното събрание се обсъжда проектът на Закона за предучилищното и училищното образование. Аз подкрепям усилията на Министерството на образованието, младежта и науката и мисля, че проектът е модерен и отговаря на изискванията на времето, в което живеем. Разбира се, в него има и спорни текстове, но съм сигурен, че след широкия обществен дебат, който в момента се води, ще получим като резултат един добър Закон за образованието. Като омбудсман съм много доволен, че проектът предвижда въвеждането на гражданско образование в училище. Това е стъпка, за която аз полагам усилия от няколко години, тъй като съм убеден, че само хора, които познават добре правата си и институ-

циите, отговорни за спазването им, могат да ги отстояват успешно.

- Труден и дълъг ли бе пътят Ви дотук?

- Станах омбудсман, след като седем години бях председател на Върховния административен съд. В този съд се обжалват актовете на администрацията, а при омбудсмана идват хора, които също се оплакват от общинските и държавните институции. Така че бях напълно подготвен за работата си като обществен посредник. Като съдия можех само да кажа дали един акт на администрацията е законосъобразен или не, независимо дали мисля, че той не е справедлив. Хубавото е, че като омбудсман сега мога да кажа, че въпреки законосъобразността на едно решение на дадена институция, то не е справедливо и е пример за лоша администрация.

- Според Вас какво значи „добър учител“ за ученика и години след това?

- Не мисля, че има рецепта за това, как да си добър учител. Тази професия е призвание и не всеки може да бъде добър преподавател, когото учениците да помнят и да обичат, след като напуснат класната стая.

- Какви не трябва да бъдат учителят и ученикът, за да се случва диалогът между тях?

- Сигурен съм, че вие по-добре от мен можете да отговорите на този въпрос. Важно е да има диалог и всеки от участниците в него – учител или ученик, да уважава мнението на другия.

- Кой беше любимият Ви предмет в училище? Защо? А кой най-трудният или неприятният?

- Математиката бе любимият ми предмет, защото в нея има много логика. Трябва да ви кажа, че математиката и сега много ми помага именно защото развива логическото ми мислене. Правото, каквото е моето образование, не е учене наизуст на алинеи и параграфи. То е свързано с това, да прилагаш логически законите, защото нито едно съдебно решение например не трябва да е житейски нелогично. Не обичах физическото възпитание.

- Бяха ли от час? Как използвахте това „спечелено“ време?

- Не съм бягал от час.

- Къде и как се забавлявахте преди години?

- Най-често се събирахме с приятели в нечия квартира, слушахме

музика и си говорехме.

- За какво съжалявате – че направихте или не направихте, докато бяхте ученик?

- За нищо не съжалявам в живота си.

- Споделете приятен и неприятен спомен от училище или пък комичен!

- Неприятният спомен е свързан именно с нарушаване на права. Имаше преподавател, който се държеше унищително с нас. Той имаше навика да те шляпва по врата и да казва: „Защо не си се подстригал бе, говедо“. Сега такова отношение в училище е недопустимо. Иначе приятните спомени са много.

- Какви бяха любимите Ви занимания за свободното време?

- Обичах да чета, правя го и сега.

- Какво мислите за ученическата униформа? Трябва ли да я има?

- Ако е модерна и удобна, съм „за“. Много често тя е знак за принадлежност и ако училището е с добро име, би трябвало, носейки я, учениците да се чувстват горди.

- Какво мислите за средното и висшето образование днес и може ли в България да постигнем добра реализация?

- И средното, и висшето образование в България имат добри традиции, но имат и много проблеми, които трябва да бъдат решени. Дали ще учите тук, или в чужбина, избирате самите вие и нашите университети трябва да са конкурентни, за да ви задържат в България. И за бъдещата ви реализация важи същото – ако тук можете да намерите работа, която да ви удовлетворява като възможности за развитие и усъвършенстване, а и като заплащане, ще работите тук. Ако не можете да си намерите такава работа, за съжаление ще живеете в друга държава. Моето мнение обаче е, че всеки си тежи на мястото и е добре в родината си да имате шанс за реализация.

- Какво бихте казали на учениците и учителите от СОУ „Иван Вазов“?

- Пожелавам училището ви да дава достатъчно знания и практически умения за едно успешно реализиране на неговите възпитаници в живота. И нека се върна към отговора си на един от вашите въпроси – пожелавам на вас, учениците, да сте много горди, когато носите униформата на СОУ „Иван Вазов“!

В@з Буки Веди

КОЛЕДНО ЕХО

Истинско празнично настроение донесе в училище традиционната коледно-новогодишна изложба,

която тази година бе особено пестра и различна. Рисунките са създавани с много старание от ученици в 5, 6, 7 и 8 клас в часовете по изобразително изкуство под ръководството на преподавателките Росица Симова и Клаудия Черакчиева. Благодарим!

...

Бяхме отличени отново в Десетия общински конкурс за детско творчество, рисунка и украсение на

тема „Моето коледно послание“. Теодора Маринова от 7б клас е на второ място в раздел „Литературно творчество“. Сияна Максимова от 5б е на първо място в „Изобразително изкуство“, а Наталия Баракова от 5ж е с поощре-

ние в същия раздел. Наши са и две от местата в приложните изкуства – първи е Персиан Петров от 10з, а трети – Николай Александров от 5в. Браво на тях!

...

Най-големите сред най-малките ученици - 4д клас, отново отвори сърцата си в навечерието на Коледа за своите приятели от Центъра за настаняване от семеен тип. Заедно с малчуганите от 1д те бяха любезни домакини на 21 декември и си организираха весел празник. Дариха подаръци –

дрехи и играчки, които сами са събирали, и получиха подаръци от НПО „Християнска организация“. Пожелаваме им да са все така милосърдни и добри, да опа-

продължава на стр. 3

зят в сърцата си добротата и любовта към другия. Гордеем се с вас, момичета и момчета!

Учениците от 2б клас, подпомогани от своя класен ръководител и родителите си, зарадваха децата от детските онкологични клиники в София и Пловдив. Подготвиха

подаръци, коледни играчки и късмети, опаковаха ги и всички заедно ги отнесоха до офис на спедиторска фирма, за да ги изпратят лично. В специално телефонно обаждане ръководителите на двете клиники им благодариха за стореното. Бъдете с все такива големи сърца, малчугани! Дарявайте любов, за да получавате още повече!

С коледните традиции в различни европейски страни се запознаха учениците от 4д клас в детския отдел на Регионалната библиотека „Христо Смирненски“. Про-

четоха свои творби, вдъхновени от зимата, не забравиха да припомнят и българските обичаи. Те се чувстваха добре в дома на книгата, защото не са гости, а редовни читатели и посетители.

Записахме отлични резултати в

Коледното математическо състезание, на което бяхме домакини. При първокласниците без допуснатата грешка на първо място са Анна Лалова, Волен Анов, Радослав Христов. С втори резултат и само една допуснатата грешка са Георг Калчев, Даниел Великов, Дениз Потурлиев, Елина Ковачева, Мартин Маринов, Силвия Петрова, Станислав Станчев, Тихомир Нинов, Христо Христов, Яна Иванова. На трето са Александър Симов, Виктория Ованнисян, Виктория Тотева, Вря Митковска, Мария Събева, Пламен Колев, Преслав Петков.

При второкласниците втора е класира Палменна Брагарушева, при третокласниците първи е Александър Христов. Четвъртокласниците – Захари Маринов отново е първи, Далия Атанасова и Калин Бояджиев са на второ място, а Дамян Минков е трети. При по-големите – Искрен Данчев от 5а е на второ място, Павла Манова от 5а – на трето, Кристина Горанова от 6а – на второ място, Владислав Ивов Стефанов, 7а – на второ и Мерилин Писина, 7а – на второ място. На всички тях – браво! А на вас – станете като тях!

РЕПОРТЕР

Предизвикателство в час по литература

Да рисуваме в час по литература? Много хора биха нарекли това загуба на време. Но, казваме ви, това би било голяма грешка. Защо ли?

В час по литература г-жа Циклама Иванова ни постави задача да изобразим с багри това, което откриваме като образи, проблеми, мисли и чувства в творбата на Христо Ботев „На прощаване“. Всички изказахме своето неодобрение, отнесохме се скептично към задачата. За нас това беше безсмислено, тъй като можехме да прочетем анализите наготово. Задачата обаче се оказа голямо предизвикателство, защото ни накарва да вникнем по-сериозно в смисловите тайни на художествен текст. Открихме, че от всеки

ред извират нови емоции, които трудно се описват с думи. Изобразяването на произведе-

нието с цветове ни даде възможност да изразим мнения, да обменим идеи, да забележим нови подробности и да подобрим анализиращите си способности. Открихме в творбата неща, които не намерихме в литературната критика.

Това е ексцентричен, но може би един от най-полезните начини за разбиране на текста. Тази „безсмислена“ задача всъщност ни помогна да почувстваме тоновете, подтикна ни към дълбоки размисли. Тази методика слива в едно две изкуства и примама ученолюбивите и иновативните, които искат да знаят.

Мерилин Писина 7а
Екатерина Ватева 7а

Полина – героиня във филм

Нашето момиче ще е ученичка на световния шампион по бийтбокс Skiller в българския сериал „Уроци по бийтбокс“

Полина Тодорова от 5д клас вече се снима в български филм, в който ще участва и световният шампион по бийтбокс – Skiller. Филмът ще е от 12 епизода и се заснема пред графити, в метрото, на боксов ринг и пред жива публика. Тя е получила ролята на ученичка на Skiller, след като е била забелязана от продуцентите по време на свои изяви и специално поканена. Във филма Полина и още едно момче ще са деца, които нямат и понятие от бийтбокс и постепенно ще стават все по-добри. Повече не бива да знаете. Полина се занимава с бийтбокс от 3 години под ръководството на Адриана Николова (Печенката). През 2011 год. участва в телевизионни предавания, през 2012-а в София достигна полуфинала на състезание по бийтбокс. Бийтбоксът води началото си от Ню Йорк през 60-те години, но става популярен към края на 70-те, като е бил наричан „инструменталът на бедния“, защото

замествал ролята на ритъма при рапесните, изпълнявани в бедните квартали и гета. В началото той се изразявал в лесноизпълними и просто устроени симуляции, но по-късно се превърнал в сложно изкуство, съчетаващо различни звуци и техники, каквото е и днес.

Успех, Полина!

Анна Мария и Лора, 8л

Доколко познаваме символите на Плевен?

Отговора търсят любознателни ученици от 10а клас

Колко от нас познават емблемите на нашия град музей?! На 11 декември заедно с класния ни ръководител потеглихме на лов за исторически факти. Започнахме с параклиса мавзолей „Свети Георги Победоносец“. Той е изграден с дарения от народа в периода 1903-1907г., а в днешно време е един от внушителните символи на града ни. Открит е през 1907 година. Построен е по инициатива на Стоян Заимов и комитетата „Цар Освободител“. В създаването на мавзолея са участвали най-добрите български архитекти, художници и скулптори през 20 век.

Въпреки че сградата е параклис, само на определени дати се изнасят църковни

служби - на 1 март – денят на гибелта на руския император Александър II; на 3 март; на патронния празник - 6 май и на 10 декември – датата, на която Плевен се сдобива със свободата си. Мавзолеят съдържа запазени кости на загиналите при битките за Плевен воители от многонационалната руска имперска и от съюзническата румънска армия. Могат да се видят впечатляващи стенописи и дърворезби. Иконите са рисувани от двама големи художници от онова време – Антон Митов и Иван Мърквичка. Нашият исторически поход се оказа с впечатляващо начало. Коя ще бъде следващата ни крачка, ще разберете, ако четете нашия вестник. Пък ако сме събудили вашето любопитство, последвайте ни!

Лиана Христова 10а

Траки гостуваха във „Вазов“

Голямо оживление настана на 5 февруари, когато зала „Европа“ се превърна в истински музей на тракийската цивилизация. Учениците от 7а, 7б, 7в и 7г клас участваха в конкурса „Древните траки“, инициран от тяхната преподавателка по история Би-

лиана Ангелова. Всеки желаещ можеше да приготи с подръчни материали свой проект, който да представи тракийската цивилизация в три възможни категории – тракийско облекло, тракийско оръжие и тракийски накити. Жури в състав Иванка Илиева,

Горан Делиев и Илка Славова, специалисти в областта, оцениха високо видяното и избраха победителите. Най-добро тракийско облекло представиха Магдалена Минкова от 7б клас, Екатерина Ватева от 7а, Росица Цветанова - 7г, Павел Петков - 7в, Дамян Ва-

силев - 7г, Дейвид Тонков - 7в клас. Силвия Недялкова от 7б бе победител в раздел „Тракийски накити“. Най-сполучливите тракийски оръжия бяха на Боян Кънчев (Цезар) от 7б клас, Живко Георгиев и Росен Банзаров от 7а клас. За проекта си „Монети от

тракийската цивилизация“ бе отличен Александър Великов от 7а клас.

Поздравяваме победителите и всички участници за старанието и прецизната работа!

В@з Буки Веди

Ние не сме най-модерни, но по-модерни от нас няма

Познати са ви тези снимки, нали? Те са от импровизираното ревю на ученическото облекло с което непрофесионални, но точно толкова красиви, елегантни и пластични манекени дефилираха под ръкоплясканията на учениците из коридорите на училището. Видяхме предложените модели и сега всеки от нас се пита какво ще правим оттук нататък, това ли ще са униформите, могат ли да се променят още, ако на някого, след като ги е видял, му хрумне по-добра идея... И тъй като нашата задача като вестникари е да ви носим актуална информация, ние я потърсихме в среща с директора на училището Димитър Митев. Попитахме всичко, което нас интересува. Прочетете и питайте и вие всичко, каквото ние сме пропуснали – на познатия ви адрес el_vestnik@abv.bg изпрацайте своите въпроси, а ние ще ви осигурим отговорите своевременно. Дори няма да чакаме следващия брой.

- Господин Митев, какво включва училищното облекло?

- Това, което дотук е направено като избор и каквото очакваме, са два модела поли за момичетата и панталон, две ризи с къс и дълъг ръкав. За момчетата панталон и също два вида ризи. Всичко това от дънков плат, за да е удобно за ежедневното облекло. Връхна дреха, която става за късна есен, ранна пролет, тип суитшърт. За да бъде завършено, чакаме предложение за модел на пуловер без ръкави. И като аксесоар шалче за девойките и вратовръзки за младежите, където може би ще бъде шампован знакът на училището.

- Как точно, по какъв механизъм, ще се въведе училищното облекло?

- В никакъв случай с моя заповед. Трябва да го почувствате и тези, които наистина го усетят, ще бъдат първите, от които ще тръгне облеклото. Сигурен съм, че времето ще го наложи, когато учениците наистина почувстват, че това е гордост и ги отличава като наши ученици. Както са казали хората: „Насила хубост не става.“

- Какви са цените на облеклото?

- Първо трябва да се види броят

на желаещите, за да се определи точно цената. Предложената оферта е между 25-30 лв. за полите, панталоните и ризите на съответния модел, а суитшъртът е 54-56 лв.

- От кои класове ще се въведе?

- Отзивите от импровизирани

ните ревюта, които направихте по коридорите и в двете смени, са различни. Никога не съм очаквал на сто процента, че всички ще кажат: „Ех, колко е хубаво!“. Винаги ще има и критици. Мисля си, че инициативата може да тръгне от пети до дванадесети клас. За учениците от първи до четвърти клас върви проучване, заедно с родителите, да предложим хубави модели, тип анцуг, които ще бъдат по-удобни за игра. Ако направим тези модели и те се харесат и на по-големите ученици, защо не да имат и това. На екипа ще има емблема на училището, а на гърба – името на училището.

- По какъв начин ще се вземат мерките за тези, които желаят?

- По-трудно е това, което правим в момента – да се изберат моделите и материалите, всичко друго е въпрос на организация. Предварителните разговори с фирмата са, че когато сме готови, когато са ясни първите желаещи, ще се сформира екип от техни специалисти, които ще дойдат в училище и ще вземат съответните мерки.

- Могат ли да се правят комбинации с наши дрехи?

- Могат да се правят комбинации. Нито аз, нито охраната ще стоим на входа да проверяваме. С течение на времето ще видите, че няма да ви прави впечатление, щом е удобно и ви харесва.

- Не мислите ли, че ако са пожелание, по-малко хора ще си закупят?

- Опитът ми показва, че когато нещо не се прави задължително, а го правим съвместно, ще даде по-добър резултат. Тук не е въпросът да правим бизнеса на фирмата. Аз не мога да разполагам с парите на родителите ви. Училищното облекло не е, за да ви прави еднакви в мисленето, то е като емблема.

- Смятате ли, че моделите са подходящи за хора с различни телосложения?

- Това е въпрос към специалистите. Затова има избор от две поли. Единият модел при момичетата не е подходящ за всички, затова има и трети вариант – панталон. Надявам се да няма желаещи от момчетата за поли. (смее се)

- Свободен ли е изборът на мо-

мичетата между двата модела или зависи от сезона?

- И двете. Ние правим избор на облекло, което вие ще носите. Чрез него се решава въпросът, който всички момичета си задават: „С какво да се облека днес?“

- Който желае да си закупи училищно облекло, как да го направи?

- Чрез декларация, която всеки отделно ще попълни заедно със своите родители. Ще бъдат записани всички елементи на облеклото за момчетата и момичетата поотделно. Всеки ще отбележи какво желае да закупи. Може вие също да дадете предложение как да стане, ако имате по-добра идея.

- Откога ще се въведе?

- Моето желание е от април, най-късно след априлската ваканция, да се приеме идеята и да се носят. Възможно е, ако успеем до средата на февруари да подготвим окончателните модели и да се вземат мерки на желаещите.

Очакваме вашето мнение!

Вилия Георгиева 10л
Преслава Йорданова 10л

РЕПОРТЕР

НАКРАТКО

Два сребърни медала донесе Александър Димитров от 11м клас от международното състезание по таекуондо, проведено в Благоевград пред декември миналата година. Той се състезава в категория 75+ килограма при юноши старша възраст (16-18 години). Това е поредното отличие за Александър, който тренира този спорт вече десета година. Печелил е много награди, най-престижната от които златен медал от републиканско състезание.

Николай Александров – Лесидренски от 5в клас и Дамла Йону-

първото издание на инициативата „Зелена олимпиада“. Те бяха в конкуренция с 5000 ученици от 1 до 12 клас, разпределени в 3 възрастови групи. Победителите получиха своите награди на нарочна церемония в хотел „Шератон“ през декември мин. година. Учениците впечатлиха с отговорите си на въпросите „С какво е ценна работата на природозащитниците?“ и „Как да пестим водата?“. Браво на тях!

Росен Димитров, Мирела Симеонова, Синтия Чалъкова и Захари Маринов 4д клас са класирани в

първи кръг на състезанието по информационни технологии „Знайко“. Те са единствените участници от Плевен, които получават правото да продължат надпреварата. Състезанието се провежда с подкрепата на „Майкрософт“ – България в рамките на програмата „Партньори в познанието“. Гордеем се с тях и им пожелаваме успех и по-нагоре!

Учениците от 26 клас се включиха с желание в третото поред щафетното четене „Бийзъс, Рамона и Хенри“. Задачата е до 30 март да се прочетат три книги от творчество на авторката Бевърли Клиъри за героите Бийзъс, Рамона и Хенри на издателство „Милениум“. След това всички участници стават част от надпре-

варата за 500 уникални значки, пълен комплект от книгите на авторката, а изпратилите специален читателски дневник, изработен и надписан от тях, могат спечелат още много награди. Малчуганите четат всяка свободна минута. Нещо повече, в часовете по домашен бит и техника те моделират различни епизоди от вече прочетеното и подготвят изложба от рисунки по темата. Пожелаваме им късмет! Пък и да не вземат наградите – вече са спечелили. Какво – ще разберат, като пораснат!

В необичайна класна стая седят

ученици от начален курс - 3D автобус на „Екопак“. Те първи от плевенските деца имаха възможността на 25 и 26 януари да се позабавят в екоавтобуса и неусетно да научат важни неща за разделното събиране на отпадъци. Видяното и чутоото съвсем не бе ново за тях, защото децата от нашето училище от началото на учебната година работят по екопроекта „Повече дървета? Да, моля!“ по програма „Коменски“. Резултатите от импровизирания тест, който проведеха с тях след обучението, показва това – 100% верни отговори. Всяко от децата отнесе и по едно семенце от акация, което да засади. Надяваме се, че ще растат отговорни стопани на нашата планета!

ЛЮБОВТА И НЕЙНИТЕ ИЗМЕРЕНИЯ

Свети Валентин по света

Любов без граници – вдъхновени послания до любими хора и животни, цветя, дървени лъжици, марципан и шоколад, възможност да откриеш бъдещия си жених...

В Западна Европа денят на Свети Валентин се отбелязва масово още от XIII век, в САЩ - от 1777 година, а у нас - след 1990 година.

На този ден влюбените си разменят различни подаръци - ръкавици, пръстени, бонбони и дори играчки. Всеки народ обаче отбелязва празника по своему.

Англичаните си изпращат любовни послания, но не само на приятели и познати, но и на своите домашни животни. Девоичките, които все още не са минавали под венчило, хвърлят в реките хартийки с написани върху тях имена на мъже. Смята се, че първото изплувало листче е и името на бъдещия жених.

В **Уелс** правят „дървени любовни лъжици“, които се раздават като подаръци на 14 февруари. Сърца, ключове и ключалки са най-често срещаните декорации. Подтекстът е повече от ясен: „Отключи сърцето си за мен“.

В **Шотландия** се организира фестивал по случай Св. Валентин. Младите и необвързани хора пишат имената си на лист и след това се тегли жребий, който събира тези самотни мъже и жени в двойки. Ето как много двойки са станали семейства именно заради този ден. Фестивалът продължава с бурни танци и размяна на подаръци.

В **Италия** празникът е известен и като „сладък“. Причина за това е традицията, всеки мъж да подари на любимата жена нещо сладко. Разбира се, възможни са и други подаръци, но сладкото е повече от задължително.

В **Япония** Денят на влюбените се празнува от 30-те години на миналия век. Най-голяма заслуга за прокраждането на празника сред типично японските традиции

става фирма за производство на шоколад.

И именно шоколадът си остава и до днес най-разпространеният подарък в Япония за 14 февруари. Най-странното обаче е, че мъжете тук получават значително повече подаръци от жените. Това са обикновено мъжки аксесоари - самобръсначка, лосиони, портфейли. Типична за японците е традицията, в Деня на Свети Валентин да се организират масови събирания за „най-високо изричане на любовно послание“.

Поляците посещават Потсдамската митрополия, където според поверието са мощите на свети Валентин. Това е и причината всяка година на 14 февруари хиляди хора да се стичат към това място. Над централния престол е и иконата на светеца, за която се смята, че е чудотворна и помага при решаването на любовните проблеми.

В **Дания** традицията е такава, че момчетата изпращат валентинките си без подпис и дамите сами трябва да се досетят кой е подателят. Друг типичен обичай е и изпращането на изсушени цветя и на т.нар. „невидими“ картички, чийто надпис се появява само когато се доближат до топлина.

В **САЩ** празникът на Свети Валентин бил пренесен през 17 век от европейците. В началото мъжете пращали марципани на своите годеници. В по-късен етап обаче започнали да правят карамелени бонбони, върху които вдълбавали подходящи думи. Бонбоните били в червено и бяло, символизирали страстта и чисто-

тата на любовта. С времето се налага традицията бонбоните да се опаковат в кутии под формата на сърце.

В **Австралия** по времето на златната треска всеки миньор, който откриел злато, на 14 февруари трябвало да плати валентинките на колегите си, които са ергени. И в тези случаи ергените си поръчвали по-люксови картички.

Французите са тези, които поставят началото на традицията върху картичките да се пишат послания. Те са и тези, които първи започват да купуват скъпи подаръци за Деня на свети Валентин.

В Деня на Свети Валентин в **Австрия** момчетата трябва да представят своята избраница на родителите си. Това обаче става с букет цветя, показващ външността и душевните ценности на момичето.

В **Испания** задължително правило е да се изпрати букет с червени рози на съпругата, без значение от това, дали в момента дамата е у дома или отсъства.

Единствената страна в света, където този празник е официално забранен, е **Саудитска Арабия**. Търговците нямат право да продават валентинки, плюшени мечета и каквито и да било неща, свързани с датата 14 февруари. Препоръчително е дори цветарските магазини да преустановят продажбата на червени рози на този ден. Нарушаването на тези наредби се наказва с глоби.

Ние ви обичаме! Обичайте се и вие! ♥☺♥

Ралица Георгиева 10л

Кой е нашият празник?

Трифон Зарезан, Свети Валентин или и двата разсъждават наши съученици

На 14 февруари влюбените изразяват любовта си един към друг по различни начини. Трифон Зарезан е български народен празник в чест на свети Трифон. Чества се от лозарите, соколарите, градинарите и кръчмарите на 14 февруари или на 1 февруари.

Кой празник да празнуваме: празника на любовта или този на виното? За да дадем отговор на този въпрос, анкетирахме 40 ученици от 5, 6 и 7 клас. Оказа се, че една част от българите явно се страхуват, че чуждите култури имат много голямо влияние върху нас и се опасяват, че забравяме собствените си традиции, защото получихме отговори като: „Свети Валентин не е български празник и няма да го празнувам. Сякаш чужденците празнуват Трифон Зарезан?!“.

Но намерихме и хора, които споделиха, че нямат нищо против честването на Свети Валентин в България: „Аз лично мисля, че ние

трябва да приемем факта, че Свети Валентин се празнува в България и да не бъдем толкова консервативни. Не би ли било прекрасно, ако можехме да споделим Трифон Зарезан с останалата част от света? След толкова много делници трябва да ценим празниците, и то не само нашите. Не съм консервативна и ще празнувам и двата празника.“.

Не е важно дали ще празнуваме Трифон Зарезан, Свети Валентин или едновременно и двата празника. Значение има това да бъдем с любимите си хора, да се забавляваме и да прекараме незабравими мигове. Нека поне за един ден да забравим вечната „война“ между българското и чуждото, защото и двата празника съществуват, за да носят радост и веселие. И докато се забавляваме..., да мислим и за последствията!!!

Мерилин Писина 7а

Любовта е неизлечим вирус за цялото човечество

Неотдавна проведохме много интересен час по ЗИП-литература. По повод трагедията „Ромео и Жулиета“, която изучавахме, получихме неочаквана задача. Тя се породила спонтанно, след като госпожата ни каза, че ще ни цитира една типична любовна сцена от трагедията, а пък ние учудено попитахме, след като я чухме, какво й е типичното. Тогава Мартин Конов получи задача да ни представи как са се ухажвали преди нас, какво е бил бракът за нашите деди и прадеди, какви са били традициите и ритуалите, с които древните са изразявали любовта си. Презентацията му започна с древните гърци, които използвали жените си единствено за да създадат потомство. В Египет фараонът най-често избирал сестра си или дъщеря си за жена, за да може детето им да бъде родено с „божествена кръв“ и да бъде достоен наследник. В Рим влюбените се описвали като окаяни и поробени от своите любими. Изразявали чувствата си чрез поезия.

Как се ухажваме днес и как изразяват любовта си днешните тийнейджъри пък ни представи по доста

„И до днес светът не знае любов по-чиста и съдба по-клетва от тази на Ромео и Жулиета.“

забавен начин Светослав Маринов/той беше неслучайно избран от госпожата/. Всички те според него се „зарибяват“ или в чалготеките под въздействието на няколко чашки, или в най-разпространения сайт facebook.com. Във facebook те смятат, че всичко е лесно и не се страхуват и притесняват да напишат това, което мислят. Светослав направи и странен паралел между Шекспировите „Ромео и Жулиета“ и тези от скандалната телевизионна реклама, в която, не е ясно защо, те се ухажват със сирене в дискотека и Жулиета е... Показва различията в езика и обстановката. От свободата да избираш на горчива цена до... свободията, май.

Стана ясно, че двамата герои отдавна вече са напуснали художествената реалност и живеят свой живот – изпреварили са времето, надраснали са родовете си, прекосили са пространства... Какви ли ще са Ромео и Жулиета, когато дойде ред и ние да кажем: „Когато бяхме млади...“

Дали заради темата, която вълнува всички, или заради самите презентации и начина на представянето им, но всички много се забавлявахме, гледахме с интерес и научихме полезни неща.

Велислава Кучева 10л

Нашият „малък коментар“ ☺

Как се ухажвате и как показвате на някого, че го харесвате? Имате ли си гаджета?

- Като правя номера.

- Давам му неща и чакам да ме заговори.

Ами не знам, не съм имала гадже още.

- Обличам се хубаво и й казвам, че я харесвам.

Правя си хубава прическа и си купувам нови дрехи.

- Аз имам 11 бивши гаджета досега. Казвам на момчето, че го харесвам и ако и той ме харесва, ставаме гаджета.

Преслава Йорданова 10л

Тема с продължение: Образованието у нас и по света

НА УЧИЛИЩЕ В ЧУЖБИНА

ПРЕДСТАВЕТЕ СИ, ЧЕ СТЕ УЧЕНИК В ДАЛЕЧНА АВСТРАЛИЯ ИЛИ ПЪК САЩ

Вече е средата на учебната година и много ученици се питат кога ще свърши това "мъчение". Всеки ден е един и същ – събуждаме се рано, отиваме на училище, с нетърпение очакваме да приключат седемте учебни часа и се прибираме изморени, но някога питали ли сте се как е в другите държави? Може би на учениците там им е по-лесно? Може би стават по-късно и имат по-малко часове или точно обратното? Аз реших да отговоря на всички тези въпроси чрез едно кратко интервю с мои приятели от САЩ и Австралия.

КЕЙН ЯСА, 16-годишен, Австралия

- Кейн, разкажи ми каква е системата за оценяване на знанията ви в училище в държавата ти?

- Във всеки клас е различно. В началното училище (1-6 клас) ни оценяват с числа, 5 е най-високата оценка, а 1 е най-ниската.

В прогимназията и гимназията (7-10 клас) ни оценяват с букви, подобно на американската система. "Е" е най-ниската, докато "А" е най-високата оценка. Във висшето училище (11-12-и) - класовете, в които ще бъда тази година, оценките са същите като в гимназията.

- Какви са основните предмети, които изучавате, и какви предмети можете свободно да избирате?

- В началното училище имаме само един учител, който ни преподава широк спектър от предмети като английски език и математика. Не можем да избираме предметите, които изучаваме.

В гимназиалните 7 и 8 клас всеки предмет си има отделен учител.

Дисциплините, които изучаваме, са английски език, наука, математика, история, физическо възпитание и спорт, география (в единия от сроковете имаме география, а в другия – история), визуални изкуства и технология (предмет, който включва готвене, дървообработка, шиене и т.н.).

В 9 и 10 клас можем да избираме 2 предмета, които заемат мястото на визуалните изкуства и технология. Те са графичен дизайн, визуални изкуства, езици (обиновено френски и японски, ако се съберат достатъчно хора) и металообработване. Това са някои примери, но предметите се различават в различните училища.

Във висшето училище, 11 и 12 клас, имаш пълен избор над това, което ще учиш. В моя случай аз трябваше да избира 6 предмета за 11 клас и мога да ги намаля на 5 в 12 клас. Там, където аз се записах, има широк избор от предмети. Избрах напреднал английски език, обикновена математика, испански език, география, модерна история и общество и култура. Трябва да избера предмети, които са ти

интересни, по които си добър или и двете.

- Каква е средната продължителност на един училищен ден и какво правите в свободното си време?

- Типичният училищен ден е различен в зависимост от това в кое училище и в кой клас си. Началното училище обикновено започва в 9 часа и свършва в 15 часа, тоест 6-часов училищен ден.

В прогимназията е различно, но където аз ходех, започвах в 8,20 и свършвах в 14,35 часа. Имаше 5 училищни часа с продължителност 1 астрономически час и две 30-минутни междучасия, тоест пълен 6-часов ден.

В моето висше училище часовете започват в 8 часа и свършват в 14 часа, тоест отново 6 часа.

В прогимназията и висшето училище имаме 1 ден през седмицата за спорт, тези дни са с по-малка продължителност. В прогимназията започвахме в 8,20 и свършвахме в 14 часа. Имаше само 3 учебни часа и спортът започваше в 12,30 и свършваше в 14 часа.

Знам, че във висшето училище, в деня за спорт, ще започваме в 8 часа и ще свършваме в 12 часа.

Колкото до свободното време, аз съм типичният геймър, но не съм пристрастен, защото мога да спра с лекота и да се контролирам. Играя различни жанрове игри, но едни от любимите ми са симулаторите.

Аз също така прекарвам доста време в онлайн игри, особено с човека, който ме интервюира. Обикновено играем, когато сме във ваканция или през почивните дни заради невероятната 8-часова разлика, но общо взето, се забавляваме. Освен това аз работя, както много млади австралийци, но за разлика от тях, в супермаркет, а не

в заведения за бързо хранене.

КОЛТЪН ШУЛТЦ, 15-годишен, САЩ

- Колтън, кажи ми каква е системата за оценяване в държавата ви?

- Системата за оценяване в САЩ включва първите 5 букви от азбуката без Е, по някаква причина. Оценките са: А, А-, В+, В-, С+, С, С-, D+, D, D-, F. В някои училища оценките до 3 клас не се зачитат, аз лично получавах звезди, защото до 3 клас се учат само общи неща.

- Какви са главните предмети, които изучавате и какви предмети можете свободно да избирате?

- Главните предмети за нас са английски език, наука, социални науки (американска история), математика и физическо възпитание и спорт. Това са единствените предмети, изучавани от 1 до 5-и клас. След 6 клас можем да избираме няколко предмета: изкуство, още

ФВС, часове по технология, дървообработка, металообработка, инженерство и т.н.

- Каква е средната продължителност на един училищен ден и какво правите в свободното си време?

- Типичните училищни дни се различават в отделните щати. Повечето дни са с продължителност 7 часа. Училищата решават кога часовете

започват и свършват. В моето училище часовете започват в 7,30 и свършват в 14,30. Извън училище аз участвам в клуб по роботика, в който конструираме роботи, които трябва да отговарят на различни критерии. Освен това аз често просто релаксирам, играя игри и говоря с приятели.

Дали наистина е по-добре да си ученик в чужбина?

Или в родната България е по-забавно и лесно?

Оставям ви сами да решите!

Боян Кънчев, 7б

Най-малките ученици на "Вазов"

Каня ви на кратка среща в една уютна стая в нашето училище. Искан да ви запозная с малчуганите от подготвителната група „Гъбка червенушка“. Там са събрани малките представители на следващия випуск, които очакват септември месец с нетърпение, когато ще са вече първокласници. Реших да проверя колко знаят те за училището си, харесва ли им и какво правят през ваканциите.

уважително пазеха тишина и слушаха с интерес. След като приказката свърши, всички ръкопляскаха и започнаха да анализират. Учителката питаше какви са героите, къде другаде в приказките се срещат, какви качества притежават и дали тези качества са на добър или лош герой. Бих казала, че всеки родител на всяко едно дете от тази група би следвало да се гордее с детето си, защото те наистина

Всички палечковци се надвикваха кой пръв да каже мнението си. И всъщност ние не подозираме, но тези деца знаят много още от най-ранна възраст. Попитахме ги дали знаят кой е Иван Вазов. Един през друг отговаряха: „поет“, „писател“, „добър човек“ и още куп истини за тази личност, чието име носи днес нашето училище.

Преди всяка ваканция учителката им Татяна Янчева им дава „най-трудната задача“, според нейните думи, а именно да се наиграят. Децата казаха, че чакат с нетърпение ваканциите да свършат и да дойдат пак на училище.

Присъствах в час по развитие на речта. Часът се проведе, като едно от децата застана пред дъската и разказа приказка, а другите най-

притежават много качества за годините си.

Децата ми показаха и картички, които са изработили сами, а таблата в стаята са отрупани с множество рисунки и хербарии, дело на сърчните им ръце.

Искан да благодаря за съдействието на Цветослава Кирилова (10а клас), която снима целия процес, и на Виктория Иванова (10а клас), която ни осигури адекватна помощ преди срещата.

Мили малчугани, желаем ви да сте най-усмихнатите и най-палавите първокласници, най-труднолюбивите и най-успешните големи ученици! Късмет по пътя ви напред и нагоре!

Лиана Христова 10а

Блиц в аванс Духът на Трети март

Трети март е националният празник на България, когато се чества Освобождението на България. Този ден е символ на едно ново начало за нашата нация и ние се поинтересувахме как се е променило българското самосъзнание до днес. Наш събеседник бе преподавателят ни по история Горан Делиев, когото попитахме други неща, а не такива, които четем в учебниците по история.

- Господин Делиев, кои са за Вас българските герои днес?

- Мисля, че това могат да бъдат децата. Те са чисти и невинни, тепърва ще се изграждат като лич-

ности и правят всичко от сърце. Имаше едно дете, което беше избрано за личност на годината, защото беше спасило друго от смърт. Това, че го е направило с чиста съвест само за да направи добро, трябва да служи за пример на много други българи.

- Духът на българина запазен ли е днес?

- Той се променя постоянно със смяната на поколенията. Ценостната система е друга и все повече материалното взема връх. В миналото хората са се уповавали на религията и тя е била единственото нещо, което им е давало надежда, че обстоятелствата ще се променят. Днес хората търсят изгода от всичко, не оценяват мнението на останалите и търсят материална удовлетвореност, а не духовна. Но въпреки всичко, човек трупа опит с възрастта, цялата му ценностна система се променя с годините, разбира кои са добрите и лошите черти на живота и най-вече се изгражда като личност. Родителите и учителите имат голямо влияние върху мис-

ленето ни още от малки и възпитанието играе голяма роля в това, дали ще уважаваме предците си.

- Кой беше вашият герой, когато бяхте дете?

- Аз лично съм израснал по времето на социализма и патриотизмът заемаше челна позиция по време на израстването ни. Учиха ни да ценим националните герои като Бенковски, Левски, Радецки и за мен те бяха героите.

- Как трябва да се празнува Трети март?

- Трябва да се празнува така, както го усещаме. Различните поколения го честват по различен начин. По-старите поколения почитат паметта на загиналите ни герои, а за по-младите е повод да се пие. Целта на празника е да се сплотява нацията, да види тя своите важни цели, да се осъзнава важноста на това събитие, а да не бъде просто още един почивен ден или друг повод за празнуване на по чашка.

Честит празник, българи!

Памела Дилова 10л

Жени Кайзер: „Сега е шансът на тези, които имат желанието и енергията да променят”

Жени Кайзер е бивша журналистка в „Дойче веле”, любознателна пътешественичка, организаторка на благотворителна дейност за България и интересен човек. Представители на нашия вестник се срещнахме с нея, за да си поговорим за живота и журналистиката. Тя ни разказа историята си – вълнуващ разказ за това, как дори и във време на трудности с целеустременост и желание за развитие и промяна може да се постигне много.

Тя е едно от децата на социализма

Жени Кайзер е един блестящ пример за успяла жена, родена в трудни времена, силна, преборила се за кариерата си и живота, който иска, въпреки обстоятелствата. Родена през 1946 година - по времето на социализма, в центъра на столицата, Жени Кайзер прекарва детството си в София. Отгледана е от майка си, журналистка в спортен вестник, и германската си баба. От малка знае немски, благодарение на баба си. Запознава се с баща си чак когато е във втори клас, защото дотогава той е бил политически затворник в Белене.

Вече на 31 години, омъжена и с 2 деца, Жени решава да напусне държавата ни и заминава за Германия. България става тясна за любознателната млада жена. По това време веднъж напуснеш ли, нямаш право да се върнеш обратно, но тя прави своя избор и заминава при майка си – Бистра Георгиева, която от известно време вече е в Германия и работи в „Дойче веле”.

Въпреки познанията си за немския език и култура, за Жени е трудно да намери работа в Германия с българското си образование и тя започва като рецепционистка в хотел. След пенсионирането на майка си вече е журналист в „Дойче веле”, защото правилата на медията не позволяват хора в роднински връзки да работят там. „Журналистиката в Германия не е наука, а занаят - казва Жени – така че след преминаването на няколко обучителни курса безпроблемно се справях със задълженията си. За мен атмосферата там беше много интересна. Представите си една сграда от 30 етажа с шест асансьора и само при пътуването в асансьора се засичаш с индиец, китаец... Просто целият свят на едно място... „

„Сега съм пенсионер и се занимавам с благотворителност. Работя по един социален проект - точно това ме доведе и в България. В Германия всеки двадесети е доброволец и има много и разнообразни проекти в тази сфера.” На въпроса ми защо се занимава с благотворителност, не й беше трудно да ми отговори: ” Израснах в трудности и бяхме много бедни – така беше в онези времена, живеехме в т.н. „комуналки” - имало е период, в който сме били 13 души под един покрив. Аз учех пиано от 5-годишна, но няха такова къщи, и една организация от Германия ми изпрати пиано. След време, когато отидох там, се обърнах към тях и им казах, че както преди години те са ми помогнали, сега искам и аз да го направя. Когато човек е усетил колко е важно да се помага или колко е нужно това, непременно ще отдели време да направи нещо за другите.”

„Дойче веле“ е германска международна медия, включваща телевизия, радио и информационен портал в интернет. Тя предлага радио и интернет съдържание на 30 езика, а телевизионната програма е 24-часова и е на немски, английски, арабски и испански език. Целевата група на медията са хора с интерес към Германия и Европа, особено тези, които могат да имат влияние в страните си. Зрителите и слушателите на „Дойче веле“ в световен мащаб през 2011 г. са над 86 милиона души седмично. Сградата на радиото се намира в Бон, а на телевизията - в Берлин. От 1 август 1963 г. има българска редакция. „Дойче веле“ се финансира от правителството на Германия с пари от данъци. В медията работят близо 1500 души от 60 националности.

- Разкажете ни за живота по времето на социализма, за нас това време е само страница от учебник по история!

- Това беше една затворена система. Българският лев нямаше никаква стойност. Като парите от „Монополи”. Той имаше стойност само на територията на България и не можеше да се заменя, понеже се печаташе, без да има покритие. Което означаваше, че внасянето на стоки от другите страни беше на принципа на размяната – както преди в историята, когато е нямало пари. Тази система функционираше на едно много ниско ниво. Не бих могла да изброя 10 различни продукта, които се продаваха в магазините. Интелектуалният труд беше принизен на много ниски заплати, а производствените работници получаваха повече от един лекар например.

- Какво се е променило в България, как я виждате сега?

- Права сравнение с преди '89-а година. Намирам я по-пъстра, по-раздвижена, сега има повече шансове, бих се радвала да е и по-млада – с повече деца. Преди България беше в една система, която я улесняваше до някаква

имат желанието и енергията да променят, да правят нещо и съдбата е в ръцете на младите. Би ми се искало да има повече толерантност между етносите. В България хората са пъстри и различни и не би трябвало да има разделяне и дискриминация между тях.

- Прочетохте за вашата изложба „Червено”, която е била във Варна. Защо точно изложба и защо точно в червено! Разкажете ни за нея!

- Изложбата трябваше да е в София, на бившия булевард „Сталин”, но нещо не се получи, затова я направихме във Варна – бившия град Сталин. Казва се така, защото не само моето израстване, но и на моето поколение беше белязано от червения цвят. Червено беше знамето, връзките на вратовете ни... Приказан цвят, но когато ти го натрапват, го намразваш автоматично особено когато си млад. Но червеното е един много красив цвят. Аз пътувам много. Била съм почти навсякъде и представих снимки на червения цвят от различните места по света. Това не беше само фотоизложба, беше концепция. Започнах с една черно-бяла снимка как ни дават пионерските връзки, задраскана с един червен кръст. Направихме една дупка и пуснахме в нея червена мрежа, в която плуваха червени рибки и до нея едно момиченце, облечено в червено, ги ловеше, имаше стена с фламенко танцьори, направихме шествие с червени балони из града и завършихме с вечеря, на

която от покривките до яденето всичко беше в червено. Идеята е да покажем и красивото в червения цвят.

- Като положителен цвят ли се приема червеното сега? А преди?

- Това е цветът на живота, на кръвта, на страстта. А колкото до „преди”, мисля, че и на вас, ако ви налагат един цвят, една дреха например и ви ги натрапват, типично за едни млади хора, ще го намразите. Така съм и аз и моите връстници.

- Вие сте обиколили света. Кое място най-

много ви хареса? Има ли много червено по света?

- В Китай има най-много червено и другата много червена държава е Австралия, защото има червена почва. А колкото до това, къде най-много ми харесва, знаете, че всеки си има места, които мечтае да посети. Като малки на улицата често си играехме на държави и аз от там бях научила за Мадагаскар и мечтаех да отида там. На петдесетия ми рожден ден съпругът ми ми подари екскурзия до Мадагаскар. Друга държава, която ми беше мечта, е Аржентина. Мисля, че това е много интересна дестинация не само заради аржентинската култура, а и заради историята и природата.

- Каква е разликата между българската журналистика и тази в чужбина? Имаме ли днес цензура, какво е качеството на новините?

- Аз следя българските медии. Различно е! Например в Германия ние имаме много строго разделение между обществено-правна телевизия, както е при вас БНТ; при нас тя се казва обществено-правна и се издържа от таксите, които всички плащаме. Имаме и медиен съвет, в който са представени всички групи, различни професионални съюзи, женски съюз, които следят да бъде уравновесена цялата програма. Другите медии са частни. Същото е и при радиото. Вестниците са по-различни. Те са по-комерсиални. Различното от българската журналистика е, че ние имаме редакционен кодекс. Още при постъпването на работа, освен договор, подписваме и този кодекс, в който са посочени всички точки, които трябва да спазваме. Да няма дискриминация, да са уравновесени и доказани новините. Нямаш право да пускаш новина, ако нямаш минимум два източника. Това е разликата. Тук прекалено бързо излизат новините. И по-скоро отиват в посока сензационно. Така се губят 2 неща – уравниловеността - кое е по-важно, кое по-маловажно, политизирани са, губи се проблематиката на хората. Пълни са с новини за звездите ви, за хора, които не играят голяма обществена роля, а какво става с нормалния човек? За сметка на социалното във вестника се пише за сензационното, бляскавото, лъскавото... Също така не може да използваш научни понятия и термини и уличен език, защото така не помагаш на читателя.

- Какво бихте посъветвали настоящите и бъдещите журналисти на България?

- Това е една интересна професия, има безкрайно много възможности, разширява кръгозора, среща те с много интересни хора, много обогатява.

Благодарим на Жени Кайзер за възможността да общуваме с нея! До нови срещи!

Весела Маринишева 10л

ТИЙНСВЯТ

Учебниците ни създават аутсайдери

Според социологически анализ на 21 учебника по български език и литература, история и география от 4 до 7 клас на екип учени и студенти по социология в СУ”Климент Охридски” – учебниците принуждават учениците да живеят в миналото, а не в настоящето. Бъдещето пък изобщо го няма. Историческото господства, а природата като обект на познание доминира над обществото. То пък е сведено до “мама, татко и аз”, улицата и населеното място, в което живея. Европа и човечеството,

дори народът като глобални понятия присъстват символично. Ако обществото изобщо е представено в тези учебници, то е под формата на култура. Тя е фаворизирана за сметка на политиката, икономиката, правото, пазара. Присъствието на човешките права и свободи е смакано и доведено до минимум. Всичко това прави децата некомпетентни и неспособни да заемат активна гражданска позиция.

За преписване изключват?!

В Харвардския университет 60 студенти бяха отстранени от обучение, след като беше установено, че са преписвали на изпит преди година.

Преподавателите се усъмнили в коректността на студентите заради многото еднакви отговори при писмен изпит. Той бил по дисциплината „Въведение в работата на Конгреса”. При последвалото разследване се установило, че те наистина са копирали един от друг. Това е един от най-големите скандали в американските академични среди от дълги години насам. Харвард е един от най-старите, скъпи и престижни университети в света - в топ 5 позициите, припомнят световните агенции по повод случилото се.

Източник: Интернет

Ако имате какво да кажете по темите, пишете на познатия адрес: el_vestnik@abv.bg

П Р И С Т Р А С Т И Я

Как се съчетават самбо и йога

Как прекарвате свободното си време? Пред компютъра? Пред телевизора? Може би някои от вас обичат да четат книги или да се разхождат с приятели?

На мен още от малка винаги са се опитвали да ми показват, че човек може да запълва времето си с много по-интересни, смислени, забавни и същевременно полезни занимания. И аз, както много мои приятели, съм минала през различни школи, докато открия това, което наистина е за мен, кара ме да се чувствам добре и да имам истинско желание да го правя.

Едни от любимите ми дни са, когато имам тренировки по самбо. Самбото е боен спорт и означава САМозащита Без Оръжие. Близко е до джудото и борбата. Принципно е признат за олимпийски спорт, но така и не е включен в Олимпийските игри, затова много самбисти се явяват на състезания

по джудо. В самбото има различни хватки и контраатаки, но преди да се стигне до тяхното усвояване, е много важно човек да се научи как да пада (което, между другото, се оказва полезно и зимата ☺). Падането е особено важно как ще се получи, за да не стигне до излишни наранявания. Аз лично се чувствам много добре на тренировки. Макар и много изморена вечер(тренировките са по два часа), сутрин се събуждам с усещането, че съм все по-здрава и силна. За съжаление имам възможност да ходя само два пъти в седмицата, а ми се иска да тренирам всеки ден. В групата има деца, тийнейджъри и по-възрастни хора, но всички се разбираме чудесно, защото спортът учи и на толерантност един към друг. Тренирайки самбо, знам, че ако един ден се наложи, ще мога да се защитя сама, което ме прави по-

уверена в себе си и по-спокойна да откривам света.

Другата ми голяма слабост е йога. Занимавам се с йога вече втора година. Тя е много по-различна от самбото. Чрез нея човек се свързва с природата и вътрешния си глас, успокоява тялото от вътрешното и външното напрежение. Йога е подходяща за всяка възраст, а за деца и тийнейджъри особено много. Много ми харесва да ходя на йога, защото, докато практикувам, се чувствам по-лека и по-спокойна отвсякога. Инструкторките ми са винаги много мили и внимателни и като цяло в залата цари обстановка на хармония и любов - от музиката, свещите и усмихнатите и спокойни хора. Йога засилва усещането за спокойствие в цялото ми ежедневие. Опитайте!

Азлика Трифонова 4а

ГЛЕДНИ ТОЧКИ

Един експеримент, получил много аплодисменти

Пиесата „Предградие” на Ерик Богосян направи своята премиера на 19 декември на сцената на Драматичен театър „Иван Радоев”. Режисьорът на постановката е и действащо лица на сцената – Веселин Плачков. Експерименталната постановка се оказа много сполучлива и зарадва пълната зала на театъра. Можете да останете в плен на спектакъла още с прочитането на афиша: „Предградията за нас не са бягство от действителността. Те са самата действителност”. Пиесата ни въвежда в обстановката на млади хора без никакви перспективи и тежко ежедневие. Смело мога да твърдя, че гледайки „Предградие”, всеки човек може да открие себе си. И ако някои от пробле-

мите ни се струват далече от нас, то други - липса на амбиции или болезнени такива, истинското и привидното щастие, гневът на младите, емиграцията, са и наши. След представлението имаме удоволствието да се запознаем с актьорската трупа. Разговорът беше непринуден, срещата – под въздействие на току-що видяното. Всички харесавме това, което преживяхме, но прескочихме похвалите и започнахме с въпросите. А и самите актьори се интересуваха повече от това. Обсъждахме доколко техните послания са били разчетени от нас. Научихме много за творческия процес, за автора, който е и наш съвременник; разбрахме, че голяма част от актьорите са разпознали себе си в

характера и темперамента на героите си и затова се е получило така добре. Единодушни бяхме, че представлението не би било същото без музиката на живо на Taking Heed, която ни помагаше да осмислим текста. Уверявам ви, че толкова много енергия на сцената рядко може да се види. Поздравяваме актьорите Веселин Плачков, Ива Николова, Адриан Филипов, Нина Илиева, Александър Димитров, Сергей Константинов, Мариета Калъпова, Геннадий Николов и Надя Новоселска и им благодарим за срещата! Тези, които са нямали възможност да видят постановката, имат все още шанс. Не го пропускайте! Заслужава си!

Силви Лалова 10л

В света на несретниците

Как бихте реагирали, ако класният ви ръководител ви каже, че за пореден път тази учебна година ще ходите на театър? Ще си кажете: „Оооо, пак ли?!” или „Още 4 лв. на вятъра...”, а може би и „Кой знае колко скучен ще е този път?”. Реакцията ми първоначално не беше по-различна. По-късно с някои от класа се поразговорихме и разбрахме, че всъщност театърът е на много актуална тема. Представлението започна с изпълнение на рок група, която свиреше на живо пред нас. Песента бе енергична и привлече вниманието на всички. След като завесата се

вдигна, попаднахме на типична американска улица в някое малко градче. Героите бяха на около 25 години. По време на представлението разбрахме пътя, по който е поел всеки един от тях, грешките, които е допускал и крайния резултат. Тъй като диалозите на места бяха нецензурирани, повечето от съучениците ми не разбраха всъщност какво е значението на използваните думи и изрази. По-късно с класния си ръководител обсъдихме представлението в часа на класа и разбрахме целта им. А именно – да ни накарат да усетим образа на проваления

човек, който не се интересува от околните, смята се за независим и го демонстрира с вулгарния си речник. Животът му е като в блато - колкото повече се опитва да се измъкне, все повече потъва. Целта бе да ни накара да се замислим над действията си, да внимаваме по кой път ще тръгнем и как да не изпаднем в безизходица като тази на героите.

Нестандартният начин, който бяха избрали режисьорът и актьорите, за да ни покажат какво вие бяхте, накара всички нас да се замислим за живота, за ценностите си, за това, как да градим и да избираме отсега нататък.

Мария Челебиева 7б

Към вас, абитуриенти!

Имате възможност в следващия брой да станете автори, като споделите всичко онова, с което ще запомните училището, учителите, съучениците си. Разкажете какво ще запазите в сърцето си!

Адресът: el_vestnik@abv.bg

ОЦЕЛЯХМЕ

За няколко несъстояли се „края на света”

На 21 декември 2012г. трябваше светът да свърши. Всички чакаха в 13,12ч., в 21 часа, но така и нищо не се случи. Оказа се, че това е поредният слух, пуснат от някого с цел да всее страх и паника у хората. Мнозина възрастни казваха, че е имало много подобни слухове през изминалите години. Нека ви разкажа за някои от тях.

Една от първите предполагаеми години за край на света е 666 година. Числото на Дявола уплашило много хора. След една година чакане краят така и не дошъл. Хората решили, че са се заблудили, а краят щял да настъпи през 999г. През тази година също не станало нищо.

През 1666г. напрежението било голямо. Всички започнали да даряват пари на бедните и църквите. Много девойки решили да станат монахини, за да успеят да изкупят греховете си и да отидат в Рая. Представете ли си колко са били разочаровани, след като през тази година не се случило абсолютно нищо?

1000 година. Какво свършено, кръгло число, а и Христос бил роден преди 1000 години. Всички се побърквали от религията. Библията се изучавала от малки и големи. Смятало се, че младенецът щял да слезе от небето и да накаже човечеството заради алчността и злините му.

Фермер на име Уилям Милер изчислил, че Христос щял да

слезе на земята на 3 април 1843г. Някои му повярвали и на този ден отишли на полето с богата гощавка, за да чакат. В края на деня той заявил, че е направил грешни изчисления и Исус щял да слезе на същата дата, но през юли. Тогава дошли няколко хиляди, но все така чакали. Фермерът променил датите непрекъснато, а всеки следващ път хората били все повече и повече. Странно е, че всички са продължавали да му вярват.

На 18 май 1910г. всички били паникьосани, защото астрономи твърдели, че на тази дата кометата на Галилей щяла да опустоши Земята. След множество изчисления станало ясно, че тя само щяла да прелети и да разпръсне вредни вещества. Търговците веднага пуснали на пазара хапчета, „защитаващи” хората от вредните вещества.

В периода от 1995 до 2010 предположения за „края” имало много, обаче никой не им обърнал внимание, защото те били измислени от най-различни сектантски групи.

Харолд Кемпинг бил силно развълнуван от математиката, но обожавал и да чете Библията. Той изчислил, че светът трябва да свърши на 21 май 2011г. Но ето, че и една година и седем месеца по-късно ние пак оцеляхме!

Моника Маринова 10л

Доброто

Ралица Йолова е ученичка в 7ж клас. Намерила случайно на стълбището между първия и втория етаж мобилен телефон, тя без колебание го предава веднага на класната си. Много бързо се установява, че телефонът е на ученичка от 6б клас. **Благодарим на Ралица! Благодарим на нейните родители!** С този кратък разказ за доброто ви казваме, че доброто не е останало в „доброто старо време”, а е тук и сега. И ни дава право да вярваме, че най-доброто предстои!

Разказвайте ни вашите истории за доброто! На познатия адрес: el_vestnik@abv.bg

Аз знам и мога

Повече от 50 четвъртокласници от нашето училище на 25 януари мериха знания и умения в националното състезание „Знам и мога”, организирано от МОМН. 29 от тях постигнаха отличен резултат, а за областния кръг се класираха Захари Маринов от 4д и Никол Михова от 4в клас. Състезанието тази година бе на тема „Книгата говори”, а в 12 задачи от различни области на познанието участниците трябваша да покажат знания, творчество и оригиналност.

Успех и по-нагоре на нашите знайковци!

В@з Буки Веди

Стилиян Иванов от 16 клас е най-добрият плувец в Плевен. Това стана ясно през декември на състезанието по плуване „Аз мога да плувам”, когато той завоюва първо място във възрастовата група 6-7-годишни. Да му честитим медала и да му пожелаем още много, и то само първи!

ПРИСТРАСТИЯ

Тема с продължение

Какво ядем?

Дали нашата трапеза е страница от учебник по химия?

Група ученици от 11з клас се заеха да разгадаят за всички нас какво се крие зад индустрията „храна“ и Е-номерата

Консерванти E200- E299

Консервантите представляват натурални или изкуствени химикали, които се добавят към храните, лекарствата и други продукти, които използват в ежедневието си. Използват се с цел удължаване на срока на годност на продуктите, предотвратяване на развалянето им, подобряване на цвета, състава, качеството и вкусовите им показатели. Въпреки „благородното“ си действие консервантите в храните, особено синтетичните, вредят сериозно на здравословното състояние на човека.

Различните консерванти имат различни странични ефекти.

Сорбиновата киселина (E200) и нейните соли (**E201 – E203**) притежават подчертано антимикробно действие. Те не са токсични или канцерогенни. Повишават имунитета на организма и подпомагат детоксикацията му. Обезпокоителен е фактът обаче, че унищожават важния витамин B12. Най-често се използват в производството на туршии, плодови сокове и нектари, безалкохолни напитки, вино, сладкарски и хлебни изделия, колбаси и кондизирани мляка.

Натриевият бензоат (E211) е

Състав: картофи, яйчна майонеза, кисели краставички, моркови, телешки колбас, грах, сол, горчица, лимонен сок, консерванти: E202, E211, антиоксиданти: E330, E331
Съхранение: от 0° до 4°С

често използван консервант. Той стабилизира цвета и пречи на развитието на микроорганизми в

много хранителни продукти – безалкохолни напитки, сладкарски изделия, консерви, маргарин, майонеза, кетчуп, рибни и месни продукти. При взаимодействието му с витамин С (аскорбиновата киселина) се получава бензен, който е силно канцерогенен. В някои случаи се стига до болести като цироза на черния дроб и паркинсон.

Бензоената киселина (E210), калиевият бензоат (E212) и калиевият бензоат (E213) могат да предизвикат нервни разстройства и възбуда или дори хиперактивност. **Натриевият бензоат (E211)** причинява уртикария (копривна треска) и усложнява астматичните пристъпи.

Серният диоксид (E220) се използва за предотвратяване на покафеняването на плодовете и зеленчуците при тяхната преработка и съхранение. Използва се още за консервиране на плодови сокове, предназначени за по-нататъшна преработка. Има широко приложение във винопроизводството. Разрушава витамин В в организма. Води до астматични пристъпи и забавяне на метаболизма. Съдържа се в бирата, сушените плодове, тонизиращите напитки, картофените изделия и др. **Калиевият нитрит (E249)** предизвиква замаяване и главоболие. Често води до задушаване. Забранен е в бебешките пюрета и детските храни. **Амониевият ацетат или дехидроацетната киселина (E264)** дразни стомашната лигавица и причинява гадене и

повръщане. **Натриевият пропионат (E281)** предизвиква мигрена.

Забранени консерванти (в някои страни)

Р-хидроксibenzoат на етиловия и пропиловия етер на натрия (E214, E217); калиевият сулфид и калиевият хидросулфид (E226, E227); бифенил, ортофенилфенол и тиабендазол (E230, E231, E233) и други. Избягвайте храни, които ги съдържат. Тези консерванти са силно токсични, но все още не всички от тях са забранени и в България.

ТЕЛЕШКО 60%, СВИНСКО 40%
СЪСТАВ: ТЕЛЕШКО МЕСО СВИНСКО МЕСО, ГОТВАРСКА СОЛ, РАСТИТЕЛЕН ПРОТЕИН ДО 15%, СОЕВ ПРОТЕИН ДО 1%, МЛЕЧЕН ПРОТЕИН ДО 1%, И АДАТИВИ: АНТИОКСИДАНТИ: E262, E300, E301 И E331
18.05.2005 КОНСУМИРАЙТЕ СЪЩЕ ТЕРМИЧНА ОБРАБОТКА
Твърдо готило СЪХРАНЕНИЕ: ПРИ ТЕМПЕРАТУРА ОТ -1° до +2°С

Много е трудно за нас да запомним какво стои зад всички тези Е-та. Не е нужно да пазаруваме със списък, съдържащ вредните консерванти. Достатъчно е да проверяваме съдържанието на храните, които консумираме, и когато забележим, че Е-тата са повече от всичко, което ни е познато като хранителни вещества, да помислим какво всъщност купуваме и с какво всъщност се храним. Добре е да избягваме консервираните храни (въпреки че консерванти нямат само „живото“ месо и екологично чистите плодове), защото прекалената им употреба действително вреди на нашето здраве. И когато пред мен стои въпросът, дали да изям една ябълка или да си купя пакетче солети, виждам съдържанието на пакета солети и прочитам, че има няколко Е-та... Аз направих своя избор! Ти направи своя! Очаквайте антиоксиданти в следващия брой!

СЛЕД УЧИЛИЩЕ

Фитнесът като философия или за ориза и фитнеса

В този брой ще ви представим едно друга, доста по-популярна алтернатива за свободното време, а именно фитнесът. За тренировките и за това, как фитнесът се отразява върху начина на живот ни разказа Светослав Маринов от 10л клас. Вероятно много от вас са го виждали в междучасията да яде ориз пред стаята и може би дори знаете, че неговата страст е фитнесът, но нека ви разкажем повече за този начин на живот, иначе казано – как оризът е свързан с тренировките.

- Разкажи накратко за седмичната ти програма за тренировки и режим на хранене?

- Тренировъчната ми програма включва 5 тренировъчни дни и 2 почивни, като почивките ми са в неделя и сряда. В човешкото тяло има 5 основни мускулни групи – гръди, гръб, крака, ръце и рамене. Точно това, че са 5 на брой, определя броя на тренировъчните ми дни – всеки ден тренирам различна мускулна група, като последователността е много важна, защото освен да се тренират, мускулите трябва и да почиват. Режимът ми на хранене напълно изключва храни като чипс, газирани напитки, пържено, шоколад и други такива удоволствия. Хората в училище много се учудват, когато ме видят да нося от магазина ориз, пържоли, макарони, спагети и картофи в пластмасови кутии и да ям в коридора. В началото ме беше малко срам и се смущавах от учудените им погледи, но ми отне малко време, за да свикна, и сега всичко ми се струва нормално.

- Защо избра да тренираш тялото си именно чрез фитнес? Защо е по-добрата опция от другите тренировки – като спорт, танци и т.н.? Какви са предимствата и недостатъците на фитнеса?

- Това, което ме привлече най-много във фитнеса, е фактът, че изисква много воля и характер. Той не е като другите спортове, където ходиш на тренировки 3-4 пъти седмично и през останалото време не мислиш за спорта. Много хора си мислят, че и във фитнеса е точно така. Аз също мислех така в началото, но с напредването ми разбрах, че напълно съм грешал. Когато започнах, беше просто от интерес, но сега то се превърна в мое хоби и неизменна част от моето ежедневие. Фитнесът не означава само тренировки. Тренировките са едва 30% от всичко. Бодибилдингът включва правилно хранене и почивка; като цяло той те учи да разбираш своето тяло и да владееш процесите в него. Здравословно хранене, задължителен сън, почивка, режими на хранене, тренировъчни програми – всичко

това трябва да разбират хората под ФИТНЕС. Но както всички спортове и този си има своите недостатъци. Най-големият от тях е фактът, че отнема много голяма част от времето. Моето хранене задължително трябва да е най-много през 3 часа, тъй като тялото в никакъв случай не трябва да изпитва глад. Другият недостатък е по-скоро свързан с общественото мнение за фитнеса, защото, когато някой чуе думата „фитнес“, веднага се сеща за великите културисти и суплементите, които те взимат и рекламират. Това формира една изкривена представа на хората за това, какво точно представлява фитнесът. Те го свързват с анаболи, стероиди, прахчета, добавки и т.н., но не разбират, че това е по-прещенка на трениращия. Аз например съм избрал да не взимам никакви добавки и да си тренирам за здраве, за да съм винаги във форма, но не мога да обвинявам никого за това, че взима добавки, защото това е негов избор и аз не мога да го коментирам. Но пак ще кажа, че проблемът не е толкова в добавките за по-бързо достигане на желаните резултати, колкото в хорското мнение и представа за фитнеса.

- Тренировките изискват време, постоянство и целеустременост. Какво те мотивира да поддържаш този начин на живот?

- Много е странно, но обичам някой да ме ядоса преди фитнес, защото тогава се раздавам на 110% и се подхранвам от скрития гняв. Фитнесът помага за този скрит гняв и неговото елиминиране. Когато съм ядосан, в лошо настроение или просто усещам, че днес не е моят ден, стъпя ли във фитнеса, всичко се променя и с напредването на тренировката все повече и повече ми олеква и прощавам всичко. Аз смятам, че чрез тренировките изразходвам негативната енергия и в тялото остава само положителната, което е добре за мен и за околните. На всички хора бих казал – спортувайте, защото спортът е здраве, а за тийнейджърите бих споделил следната теория – тренирайте, защото никой няма да се влюбва в характера ви от пръв поглед.

Весела Маринишева 10л

Върнете времето назад

Напомняме ви, че имате възможност да станете свидетели на най-важните събития от живота на училището. Много лесно ще го направите, като влезете в училищния сайт на адрес sou-ivanvazov.eu. В раздела „Видео“ може да изберете онова, което ви интересува – тържествени събития, абитуриентски балове, коктейли, спортни събития... Станете част от нашата история!

Запомнете – sou-ivanvazov.eu! След това „Видео“ и върнете времето – с тъга или усмивка, с носталгия или поуки за утре...

Александра Иванова от 4в клас зарадва своите съученици, като им подари снежен човек, който не може да се разтопи въпреки високата температура в класната стая. Не е шега – снежният човек е изработен от 200 пластмасови чаши. Браво на сръчните й ръце!

Зимна импресия

Разхождах се в парка, а от небето тихо-тихо се сипеше сняг. Всичко беше бяло. Земята спеше под пухкава пелена. Между сивите облачета се прокрадваха тънки слънчеви лъчи. Те танцуваха по снежната земя в сребърни отблясъци. Заскрежените клони се поклащаха от лекия вятрец. Той ту завихряше снежинките, ту ги оставяше да падат като нежни пухчета, сякаш играеха тайна игра.

Скоро слънцето залезе, но не настана мрак. Белият сняг отразяваше луната. Беше толкова тихо! В спящата гора се долавяше само шумът от падащи снежинки.

Ивайло Боев 6б

Нека всички да вървим в One Direction

Фенове срещу хейтъри

“One Direction” е британско-ирландска попгрупа, формирана от петима представители - Найъл Хоран, Зейн Малик, Лиам Пейн, Хари Стайлс и Луи Томлинсън. В последно време групата се сдобива с повече и повече фенове по целия свят, което важи и за България. Обаче със славата освен обич идва и омраза. Анкетирахме 30 тийнейджъри от нашето училище, за да дадем шанс на двете страни да подкрепят твърденията си. “Аз лично смятам, че не трябва да се мразим само заради това, което харесваме. Всеки има собствено мнение и собствени предпочитания. Мисля, че не трябва да сме просто клонинги, а отделни личности със собствени интереси, чувства и мисли. Аз съм фенка на “One Direction” и не се срамувам да го кажа. Музиката им е значима за мен и те ме карат да се чувствам добре.” Това би казал всеки заклет фен на британската група. Макар много хора да смятат „One Direction” за “чудо за три дни”, музиката им явно е успяла да докосне сърцата на още повече. Всички фенове намират връзка между собствения си живот и песните на групата, чувствайки се по-уверени. Същевременно има много хора, които подкрепят „One Direction” само заради външния им вид и не могат да проумеят искреността и значението на музиката им. Но истината е, че британците първо покориха умовите с външния си вид, а после и сърцата със своето забавно поведение и талант. Песните им карат хора по целия свят да се чувстват по-силни, по-щастливи и по-красиви. Те не намират само идоли в ли-

цата на изпълнителите, но също и приятели. Оказва се, че не само гласовете и усмивките на момчетата карат момичетата да полудяват по тях, но и характерите им. Тяхното шуро поведение е успяло да накара дори някои врагове на групата да променят мнението си: “Първоначално, когато чух за „One Direction”, си помислих, че те са поредната банда без никакъв музикален талант. Въобще не исках да чувам за тях. За нещас-

Андреа Стоичкова винаги ще подкрепя своите идоли

тие повечето ми приятели вече им бяха фенове и започнаха да ми пращат техни клипове. Най-накрая реших да изгледам един от тях и забавното им държание веднага ме накара да преосмисля мнението си. Все още твърдя, че музиката им не е добра, но като хора ги обожавам!” Разбира се, и противниците на “One Direction” имаха възможността да се изкажат. Повечето от тях изразиха мнението си много крайно и може би дори преувеличиха. Те обиждаха групата, твърдейки, че музиката им не струва, че момчетата са разглезени и добавяха още неприятни определения.

Обаче имаше и хора, които изразиха мнението си, без да показват омраза към групата: “Аз не съм фенка на „One Direction”. Харесвам друг стил музика”. Разбира се, всеки има правото сам да избере какъв стил музика харесва. Тук стигаме до една лоша страна на феновете на групата. За част от тях, ако не харесваш момчетата, значи нямаш вкус и не може да си им приятел. Сякаш тези хора искат да наложат своята гледна точка и не дават на други да изразят мнение, защото “е задължително да харесваш One Direction”. Точно това “диктаторство” от страна на подкрепящите групата кара хората да намразят момчетата. “Не съди „One Direction”, съди феновете”. Някои наистина минават границата и изграждат нова лоша представа както за „One Direction”, така и за феновете им. В днешно време започна нещо като война между фенове и хейтъри. И все пак изглежда сякаш все повече хора започват да подкрепят „One Direction”. Важното е да се примирим с факта, че не е възможно всички да харесват или всички да мразят нещо. Точно това разнообразие от мнения и контрасти прави този свят красив и интригуващ. Но ние лично мислим, че хората трябва да се научат да вървят в One Direction.

Екатерина Ватева 7а
Мерилин Писина 7а

ПРИСТРАСТИЯ

Изборът между волния живот или „живота в кутия”

Човекът на нашето време е обграден от всякакъв вид технологии. Всеки има телевизор или пък два, всеки има компютър, лаптоп и интернет, но въпросът е в това, защо си запълваме свободното време с „умните играчки”. Защо не излизаме навън да гледаме реалния свят, сред природата, а предпочитаме виртуални мрежи и игри. Защо големи хора вместо да отглеждат плодове и зеленчуци и да се трудят, те се „трудят” пред компютъра и се питат дали ще успеят да преминат следващото ниво на Farm Ville? Защо очите ти трябва да станат на „понички”, за да спреш да играеш днес? Защо? Защото сме пристрастени. Всеки от нас е заобиколен от прекалено много информация. Това, от една страна, е добре, защото, когато ти трябва информация за нещо в училище, ти няма да се редиш в библиотеката, а ще използваш интернет, но от друга страна, всичката тази информация ни идва прекалено. Днес човек без телефон, телевизор и компютър е загубен, той е извън света. Вярно е, че е добре да се стремим към повече открития и по-улеснен начин на живот, но не трябва да забравяме, че човечеството е оцеляло и без технологиите. Ние заменяме събуждането от мама с алармата на телефона, целувката на приятел/ка с емотикон, разговора с приятели с видеочата и т.н. Вместо да държим книга,

ние държим таблет или ел.книга. Вместо да четем вестник или списание, ние четем „news.bg”. Има още безброй примери за това, как заменяме „живота си” за виртуален свят. Аз използвам компютър и техника, но умерено, а не като някои, които са пристрастени. Искаш да си запазиш очите, чувствата и разума, ами много е просто - стани от компютъра. Нека вместо да гледаме поредната природна картина на монитора, просто излезем сред природата и я видим на живо. Чел съм някъде, че момче е починало от пристрастяване към компютъра. Пил е енергийни напитки, за да не заспива няколко дни, но накрая са го открили мъртъв. Знам, че е потресавачо, но това става неусетно. Лошото е не толкова, че използваме компютъра до прегряване, колкото до превръщането ни в реални „компютърни герои” в реалния свят. Някои убийства са следствие на злобата от компютърните игри за стрелба, в които убиваш, за да оцелееш. Така е и в реалния свят, но какво ще направиш, ще застреляш този, който ти е враг или просто не ти харесва, а? Вие решавате как ще постъпите, но се надявам да сте разумни. Помислете, преди да седнете пред компютъра! Нека не бъдем толкова зависими и винаги да можем да правим разлика между истинския живот и „живота в компютъра”!

ИЛИ

Вие избирате?!

Петър Кръстев 8б

започнете, тя се мокри с вода) и накрая изглежда по-добре върху съответния предмет. Но ако не държите всичко да е толкова прецизно и същевременно пак да изглежда ефектно, може спокойно да използвате салфетка. Това, което трябва да направите, е наистина просто:

- От декупажната хартия или салфетката изрязвате орнамента, който искате да поставите върху съответния предмет. Ако сте избрали да работите с декупажна хартия, хартията трябва да се намокри преди да започнете работа с нея. Просто взимате една купа и я пълните с вода, след това поставяте вътре изрязаните орнаменти, докато се намокрят достатъчно добре. А ако сте решили да работите със салфетка, пропуснете тази стъпка.
- След като хартията се намокри

достатъчно добре, трябва да извадите орнаментите от водата и да ги поставите на мястото, където искате да бъдат разположени върху съответния предмет. Преди това обаче трябва да сте намазали съответния предмет с декупажно лепило, за да може да се залепи хартията. Когато декупажната хартия е вече върху предмета, задължително трябва да го минете пак с декупажното лепило. В този случай то се явява лак за защита.

- Последната стъпка също е от голямо значение – предметът трябва да съхне поне една нощ.

Словена Георгиева 8б

ЗАБАВНО ☺

Кратки уроци за начинаещи

Как да съживим или състарим предметите около нас с техниките на декупажа

За първи път чух думата „декупаж” преди няколко години и ми стана наистина интересно. Не е нужно да можеш да рисуаш, а и не ти трябва кой знае колко специални материали. Те могат лесно да се открият в магазини за декорация. Първия предмет, върху който аз приложих това изкуство, беше една кана преди една или две години. В свободното си време продължавам да се интересувам от това изкуство, тъй като е едно от нещата, които наистина обичам. И ако още продължавате да повтаряте на приятелите си, че няма какво да запълните свободното си време, може би декупажът е точно за вас. Кой знае, може вашето ръчно направено произведение да се озове в ръцете на любимия до вас човек – за Свети Валентин, рожден ден или пък съвсем без повод!

Декупажът е древно е приложно изкуство, при което се изразва мотив или изображение от разли-

чен материал (предимно хартия, но също така и дърво, кожа или тъкан). След това мотивът се залепя с помощта на различни техники върху дадената повърхност за декориране (дърво, метал, плат и пр.) Прилага се основно върху предмет - малка кутийка, чиния, ваза, свещ или елемент от обзавеждането. В наши дни тази старинна техника отново е модерна и се използва често в дизайна на чанти, шапки, подноси, украшения за елха, слънчеви часовници, съдове, опаковки и др. Повечето хора предпочитат да приложат тази техника сами, тъй като тя не е особено трудна, а и произведението, което ще се получи накрая,

е ръчно изработено и носи някаква наслада. Не са нужни специални умения или предварителна подготовка. Трябват ви една обикновена четка за темперни бои, декупажно лепило, което също е и лак, декупажна хартия и предметът, който искаме да превърнем в по-красива и атрактивна част от дома ни. Материалът, от който е направен предметът, няма никакво значение – може да е стъклена ваза, дървена кутийка или нещо пластмасово. Хубавото тук е, че дори не е нужно да използвате декупажна хартия, а може да я замените с обикновена салфетка. Естествено декупажната хартия си има своите предимства - тя е по устойчива и по-плътна (бих казала, достатъчно плътна, тъй като преди да

З А Б А В Н О 😊

**От редакционната поща –
с грижа за езика**

В отговор на писмо от редакционната поща започваме нова рубрика, в която ще коментираме езикови въпроси. Читател ни пита: „Какъв е смисълът да публикувате снимки с грешки, след като повечето от нас не ги забелязват върху снимката. И се срамуват да питат другите, за да не им се смеят. Който си го е знаел, си го знае, и обратното“. Това писмо беше написано без правописни и всякакви грешки, което означава, че неслучайни хора се интересуват, а тези, които знаят и искат да знаят все повече. Благодарим на А. С. за предложението. Ще се постапаем!

Какво кафе прием от машините – еспресо или експресо?

В българския език неизменяемото прилагателно *еспресо* се среща само в словосъчетанието еспресо кафе и означава „изстискан, изцеден”. То бележи специфичната технология, чрез която се получава напитката – прекарване на водна пара под налягане през

смените кафеени зърна. Българинът обаче осмисля думата асоциативно като бързо, експресно приготвяне на кафе и затова погрешно казва „експресо кафе”. Добре би било това да знаят и производителите на тези машини.

Внимавайте – кафето ни може да бъде само „*еспресо*“, па макар и експресно приготвено в машината!

Очакваме вашите снимки, а пък от нас – коментарът! Адресът е: el_vestnik@abv.bg

В@з Буки Веди

Бъдете готови за пролетта

В миналия брой ви разказах за модата през тази зима. Е, като ще бъдем модерни и ще следваме новите тенденции, нека ви резюмирам какво са намислили дизайнерите за пролет 2013г.

Като за начало най-модерните цветове ще са бялото и черното. За разнообразие ще бъдат съчета-

вани с тъм-
но синьо
или сиво.
Любими
ще са фло-
ралните
мотиви или
геометри-
чните фи-
гури.
Изглежда
ще са си
останат на

модно пред-
ложение. А
много акту-
ални и мо-
дерни ще станат ултракъсите
якета.

Модата при дамските чанти е
стандартна. Изберете големи,
торбести и тъмни чанти. Ако
това предложение не ви харесва,
то тогава се насочете към мал-
ките чантички, тип портмоне в
светли пролетни цветове.

Обувките ще са изключително нестандартни. На мода ще са високите обувки в цвят метал, както и тези от змийска кожа. Модерните обувки с нестандартни токчета или пък

платформите с декорации (най-вече флорални мотиви). Като цяло всичко останало може да ви се стори ретро. Например квадратни,

ниски и дебели токчета.

Моника Маринова 10л

**За момент си дай почивка
и го прочети с усмивка!**

✓ Известната група Destiny's Child се събира. Това съобщи Бю-нсе. Тя каза още почитателите им да очакват нов албум съвсем скоро. Албумът ще носи името „Love songs”.

✓ Бритни Спийърс и приятелят ѝ Джейсън Трауик развалят годеща си. Двамата са заедно от 2010г. Той споделя, че няма причина те да не останат добри приятели. Пръстенът, който Бритни му върнала, е на стойност от 90 000 долара.

✓ Кейт Уинслет, позната ни от филма „Титаник“, се омъжила за трети път. Тайната церемония се състояла в Ню Йорк в началото на декември. На сватбата присъствали децата на Кейт и най-близките ѝ приятели. До олтара я завел Леонардо ди Каприо. Тя не била заведена от баща си, защото родителите ѝ не присъствали на церемонията.

✓ Лейди Гага реши да стане актриса. Според нейни близки при-

ятели тя ходела на актьорско майсторство, защото иска да се наложи в Холивуд. Приятелите ѝ споделят още, че нейната цел е да спечели „Оскар“ най-късно до пет години.

✓ Крис Браун иска дует с Риана. Той заявява, че ако това се реализира, то ще е кулминацията на наградите „Грами 2013“. Въпреки забраната на Крис да се доближава до Риана, изглежда те се виждат често, сякаш нищо не е ставало преди няколко години.

✓ Рапърът Кание Уест и Ким Кардашиян очакват бебе. По тази причина Кание реши да запише рапверсии на някои от най-известните детски песнички.

✓ Нашумелият български сериал „Под прикритие” е на трето място в класацията за най-харесвани криминални поредици в сайта IMDb.

Моника Маринова 10л

От изброените 50 думи 10 са с правописна грешка. Кои са те?

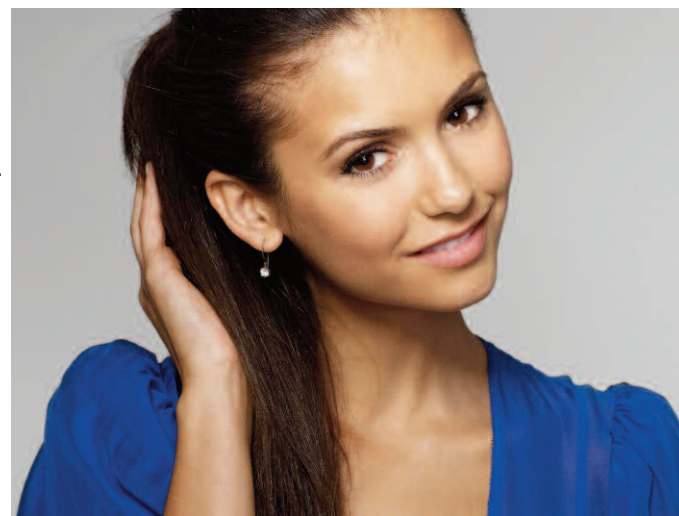
използван, опростявам, препядствия, окрасен, гранясъл, оторизирам, предсказуем, философски, хореограф, подмищници, популация, сияещ, бунтарство, драматург, трагедия, приведа, претичам, съдба, съсипан, адаптация, абстракция, афект, екзистенциален, епикриза, бясен, лукум, сомнамбул, прикрит, олекна, трапчинка, стереотип, згъвам, очовечавам, радиатор, възпален, иновативен, хонорар, пясък, сръждавам се, микровълнова, експлоатирам, епруетка, ямурлук, корпорация, нецензуриран, оторизация, безсмислица, олях, вулкан, ужилване.

[illegible]

Мария Вардџиева 8м

Интересни факти за Нина Добрев

- Истинското ѝ име е Нина Константинова Добрева.
- Родена е на 9 януари 1989г. в София, но се мести заедно със семейството си в Америка едва когато е на две.
- Хобито на Нина е да си прави бижута. Мечтае да създаде собствена линия бижута.
- Тя поддържа невероятната си фигура само с упражнения и „мокша“ йога. Тя твърди, че не обича да прави каквито и да било диети.
- Преди участието си в сериала „Дневниците на вампира“ тя искала да играе героинята Бела Суон от филмовата поредица „Здрач“.
- Учи актьорско майсторство в Торонто.
- Нина говори свободно български, английски и френски.
- Обожава да пътува, а любимите ѝ спортове са всички, свързани с водата.

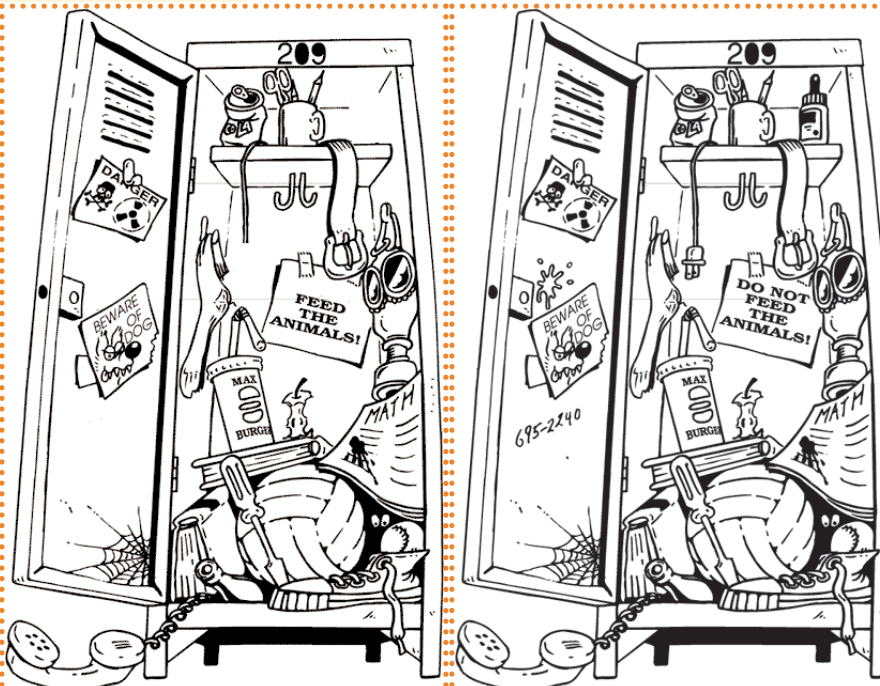

- Домашният ѝ любимец е котка.
- Тя не смята, че е нужно да си прави татус, защото ще ѝ писне бързо.

Моника Маринова 10л

Забавки за малки и големи- убиват скуката в час

Открийте петте разлики!

Свържи точките

Лабиринт

Помогнете на мравката да стигне до кралицата майка!

Ученик на годината 2013-а

Уважаеми ученици и преподаватели,

Сигурно си спомняте за миналогодишните награди на нашето училище, които връчихме през май месец. Надяваме се да ви е било интересно, защото, ние от екипа на вестника, смятаме да превърнем това в традиция.

Условия за участие

Първи етап - номиниране

Всеки клас ще получи от нас лист за номинации. В него всяка паралелка може да номинира по един ученик в категория, а ако нямате подходящ човек – оставяте празно място. Няма забрани за участващите в миналогодишните номинации – те отново могат да заявят желание за победа. Предлаганите кандидати трябва да са записали прояви през настоящата 2012/2013 година. Всичко това трябва да бъде направено в срок, посочен върху листа за номинации.

Втори етап - гласуване

Всички, които искат да подкрепят своя фаворит, могат да го направят, като гласуват със специален талон и го пуснат в съответните кутии, които ще са три и ще се намират: на втория етаж, до кабинетите по информационни технологии; до книжарницата и

на третия етаж до 409 стая. Бюлетините за гласуване ще се намират до кутиите, като там ще намерите и списък на вече номинираните. Гласуването ще стане по следния регламент:

- всеки ученик и всеки учител има право на един глас за всяка категория;
 - на бюлетината трябва да бъдат записани името и класът на гласувания (с цел предпазване от злоупотреба);
 - номинираните НЕ могат да гласуват за себе си, но могат да посочат друг номиниран в тяхната категория;
 - за всяка категория в бюлетината трябва да бъде посочен само по един претендент.
- Бюлетини, които не отговарят на посочените условия, ще бъдат анулирани.

Трети етап

Тържествена церемония по връчване на наградите през месец май

На нея ще трябва само да присъствате и здраво да ръкопляскате. Освобождаваме ви от други задължения!

Внимание!!!

Категориите за тази учебна година са:

- ✓ Ученик на годината
- ✓ Музикална личност
- ✓ Спортна личност
- ✓ Най-добър в изкуството
- ✓ Енциклопедична личност
- ✓ Двойка на годината

- ✓ Скандална личност
- ✓ Модна икона
- ✓ Мистър мускул
- ✓ Бягство от затвора
- ✓ Забавна личност
- ✓ Дон Жуан

Ако има нещо неясно относно номинациите, се обърнете към нас на имейл: el_vestnik@abv.bg

Вилия Георгиева 10л

СОУ „Иван Вазов” – гр. Плевен

Сдружение „Дружество на писателите” – гр. Плевен

обявяват

общоградски литературен конкурс ”Светът през моите очи”

Конкурсът е посветен на патронния празник на училището и

Деня на славянската писменост и култура

Регламент:

1. Право на участие имат ученици от 1 до 12 клас.
2. Всеки участник може да представи до 3 творби, които да не са участвали в други конкурси и да не са публикувани до обявяване на резултатите от конкурса.
3. Конкурсните творби да са в обем до 3 печатни страници (формат А 4) и да се представят в 3 екземпляра на адрес: гр. Плевен, ул. „Иван Вазов” № 46, за литературния конкурс „Светът през моите очи”. Необходима информация – трите имена на автора, клас, училище, телефон за връзка.
4. Срок за представяне на творбите – **до 19 април 2013 год.**
5. Класирането ще се извърши в 3 възрастови групи:
 - 1 – 4 клас – стихотворение, разказ;
 - 5 – 7 клас – стихотворение, разказ;
 - 8 – 12 клас – стихотворение, разказ, есе.
6. Жури ще оцени и класира творбите **до 30 април 2013 год.**
7. Класираните творби ще бъдат отличени с награди във всяка възрастова група.
8. Наградените творби ще бъдат публикувани в училищния вестник на СОУ „Иван Вазов” „В@з Буки Веди” и в сайта на училището.
9. Награждаването ще се извърши на празника на СОУ „Иван Вазов”.

За контакти и допълнителна информация: г-жа Галина Димитрова

ТВОРЧЕСКИ ПРИКЛЮЧЕНИЯ

mares and are even able to kill your brain cells. I am talking, of course, about the stories which I like to refer to as “what has been seen cannot be unseen” and “I will never sleep again”.

And yes, such stories do really exist. If you ever see one of them, do not read it because it will most likely ruin your childhood.

And here are some things you may find in bad fanfiction:

1. Bad grammar – it is so painful that it is able to spoil your favorite language... forever (**I shok my pale handz wif their blak noil polish wif hi**) “I have no idea what I’ve just read...”

2. The characters we see in the original story will be OOC (out of character) in the fan-made version (**Like Harry Potter being Gothic**)

3. No order of the story whatsoever

4. The author may have messed up his/her OWN NAME (**Ebony, Evony, Eboby, Enoby**)

5. The author has shared his/her most disgusting and disturbing dreams

6. The characters who the author doesn’t like just don’t exist

And yet there is one thing that is always associated with bad fanfiction. That is Mary Sue. Mary Sue\Gary Stu is a character in a fanfiction, who is perfect. A Mary Sue would be beautiful like a goddess, would have unnatural colored hair and eyes different from one another, would be able to stay thin no matter how

much she eats, would look younger than she really is. She would have a tragic past, in which she loses her parents or she would find out she is some lost royal child. On top of all that, everyone likes her, or anyone who doesn’t, will later on become her friend, all the main characters fall for her and she has mystical creatures helping her. A Mary Sue may also be able to fly or have great strength. She would be half neko (cat), unicorn, giraffe, dog, human, angel, daemon, devil, god and anything else you can think of (which makes it even more ridiculous). And, of course, she would probably use random Japanese words, she would have hidden powers and she would save everyone, leaving aside what happens in the real story.

But not all Mary Sues have these traits, and this is what makes it so

difficult to justify if a certain character is a Mary Sue or not. But there is one thing they all share. Mary Sues are annoying, out of the ordinary and make lots of people *head-desk*.

Fanfiction is very popular but not because they are good. The reason they are famous is the fact that the majority of stories can at least make you laugh. And if not, they will make you rage out and scream in pain, leaving you wondering why they exist.

So, next time you think about posting a story on the Internet, consider the possibility of ending up being one of the most hated people walking the Earth. Be careful what you share on the Internet and try not to make mistakes.

Екатерина Ватева 7а

“Fandoms of the Internet”

The underestimated and unknown writers and their “Mary Sues”

Have you ever heard about fanfiction? Fanfiction is a story regarding characters and events written by fans of an original work instead of its true author. Throughout the Internet you can stumble on a lot of both bad and good samples of what fan-

fiction really is. However, lately, these fans have made stories which are associated with only bad things. And, well, let’s be honest, the majority of fanfiction on the Internet is rubbish. Some stories are so bad that they can make you suffer night-

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Михаела Коларска, Ралица Георгиева, Памела Дилова, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Йорданова, Лиана Христова
Предпечат – Йончо Йончев,
Консултант английски език – Хр. Стоичкова
Консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. ”Иван Вазов” №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu

Издава: ЛАБЕЛ ООД – гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000